

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedziel.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stepowa od każdej
inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dynczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 54.

Wtorek 8. Marca 1870.

Rok wydania 60.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dwudzieste ósme posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się d. 5. marca.

Na ławie ministrów zasiedli: Dr. Brestel, dr. Herbst, dr. Stremayr, dr. Flener i fml. Wagner.

Minister finansów dr. Brestel przedłożył izbie projekt do ustawy względem wydania procentowa-nej, połączonej z premiami a wolnej od podatku pożyczki na uregulowanie Dunaju.

Dalej przedłożył minister finansów projekt do ustawy względem przyzwolenia na kredyt dodatkowy dla rady ministerialnej.

Pierwszym punktem porządku dziennego było trzecie czytanie ustawy o podatku zarobkowym. Ustawę tę przyjęto większością głosów. Za odrzuceniem głosowali Polacy, Skene, Mayrhofer, dr. Roser i dr. Hanisch.

Sprawozdawca komisji podatkowej Ryger odczytał ogromną ilość petycyi odnoszących się do ustawy o podatku zarobkowym. Tylko petycyę tkaczów z Czech na wniosek sprawozdawcy i po gorącym poparciu dr. Pauera odesłano do ministerstwa finansów z prośbą o zadosyćuczynienie.

Następnie przedłożył Klier projekt układu z Saksonią względem połączenia kolei żelaznych.

Wniosek ten komisji przyjęto przy głosowaniu bez żadnej zmiany.

Dep. Perger w imieniu komisji budżetowej przedłożył potem projekt do ustawy względem wkładania kapitałów na obligacye kolejowe z prawem pierwszeństwa. Izba deputowanych przyjęła ustawę uchwaloną już w izbie panów.

Po wyborze sekretarzy w imieniu komisji przedłożył sprawozdawca Czedit projekt uregulowania wydaleń policyjnych i szupaśnictwa.

Dep. Piotr Gross zarzucił, iż sprawa ta opła-cana z funduszków krajowych, należy do kompetencyi sejmów i wniosł, by wniosek ten odesłano napowrót do komisji, z tym dodatkiem, iż kosztu ma ponosić państwo.

Wnioskowi temu sprzeciwił się dep. Czedit. Wniosek komisji przyjęto od §. 1. do §. 14. bez dłuższej dyskusji.

Przy dyskusji nad §. 15. zabrał głos dep. Grocholski i oświadczył, iż Rada państwa nie może uchwalić tego paragrafu, który narusza konstytucyę każdego kraju. Mowca wniosł, by odrzucono pierwszy ustęp §. 15.

§§. 14 i 15. przyjęto zgodnie z wnioskiem komisji.

Resztę paragrafów przyjęto bez dyskusji.

— Dnia 5. marca odbyło się 11. posiedzenie izby wyższej Rady państwa.

Na ławie ministrów zasiedli: J. Exc. minister finansów dr. Brestel.

Protokół z ostatniego posiedzenia odczytano i przyjęto.

Hr. Hartig wystosował do ministra finansów interpelacyę względem uregulowania wyrobu spirytusu w interesie gospodarstwa krajowego.

Książę Colloredo interpelował następnie ministra handlu, czy wiadome są mu częste spóźnienia pociągów osobowych i towarowych na kolejach czeskich.

J. Exc. minister finansów odpowiedział na wniesioną d. 11. lutego interpelacyę ks. Lobkowitza względem opuszczenia podatków, iż odnośna ustawa jest już gotową i przedłożoną zostanie izbie, skoro komisya dla reform podatkowych będzie mogła nad nią obradować.

Schmerling wniosł, by wybrano nową komisyę dla kodeksu karnego, złożoną z 9 członków. Hr. Wickenburg wniosł, by komisya składała się z 15 członków.

Wniosek Schmerlinga przyjęto prawie jednogłośnie.

Ustawę o zniesieniu cła za drzewo opałowe przewiezione przez granicę dalmatyńską i opłaty za drzewo dębowe z zatok morzem za granicę (Diritto d'Alboraggio) przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Posiedzenie skończyło się o godzinie pierwszej w południe.

Dzień przyszłego posiedzenia nie został jeszcze oznaczony.

— Projekt nowego edyktu religijnego. (Dokończenie.) Wydział teologiczny na uniwersytetach urządzonym być może tylko według rozparządzeń państwa. Wszystkie przez państwo płatne posady nauczycielskie i inne w duchownych zadaniach obsadza rząd i tylko przez rząd za zdolnych uznani będą nominowani. Sądownictwo istniejące co do spraw sumienia i wyznania, sakramentów i duchownych powinności, rozciąga się tak do służ kościelnych, jak do innych do gminy przynależnych, ale tylko do aktów czysto religijnych.

Władza dyscyplinarna kościelna nad osobami duchownymi nie może ograniczać osobistej wolności, co ustawami państwa jest zakazanem, ani też wymierzać kar cielesnych i chłost.

Żadnego obywatela państwa nie można zmusić, aby się poddał karze kościelnej.

Nikogo zmusić nie można do wstrzymania się od pracy w dniach świątecznych jego kościoła lub stowarzyszenia religijnego. Każdemu wolno w tych dniach przemysł swój prowadzić i interesa swe załatwiać.

Jednak w dniu świąteczne jakiegokolwiek kościoła lub stowarzyszenia zaniechać należy podczas głównego nabożeństwa w bliskości domu Bożego wszystkiego tego, co by mogło za sobą pociągnąć zakłócenie lub naruszenie uroczystości.

Przeciw nadużyciom władzy karnej ze strony przełożonych kościelnych względnie służ kościoła przysłuży tym ostatnim prawo wniesienia skargi do władzy politycznej i żądania pomocy.

Również każdemu przynależnemu do jakiegoś kościoła lub stowarzyszenia religijnego, jak i służom kościoła przysłuży prawo w razie, gdyby się czuli pokrzywdzonymi w skutek rozporządzeń przełożonych lub służ kościoła, zawezwać obrony praw, która im też natychmiast dana być powinna.

Pieczą nad cmentarzami i pogrzebami, wykonywaną być ma według ustaw i rozporządzeń państwa. Kościołom i stowarzyszeniom religijnym przysłuży tylko czynność kościelna przy pogrzebach.

Dostarczenie potrzeb do konduktu pogrzebowego i do pochowania zmarłego, należy do współwyznawców.

Przepisy końcowe.

Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wszystkie przepisy dotychczasowych ustaw i rozporządzeń, będące w sprzeczności z niniejszą ustawą, na jakiegokolwiekby one spoczywały zasadzie i w jakiegokolwiekby były wydane formie, choćby nawet tutaj wyraźnie zniesionemi nie zostały, nie mogą dalej być zastosowane.

Szczegółowo zaś znosi się niniejszem patent z 5. listopada 1855 r., na mocy którego ogłoszonym został konkordat z 18. sierpnia 1855 r. jako ustawa obowiązująca.

Wykonanie tej ustawy poleca się ministrowi oświaty i innym ministrom, w których zakres działania wchodzi te przepisy. Poleca się zarazem wydanie rozporządzeń potrzebnych do przeprowadzenia tej ustawy.

Paryż. Z powodu pobytu J. C. W. arcyksięcia Albrechta w Paryżu umieszcza „Patrie“ dłuższy artykuł, z którego wyjmujemy następujący ustęp: „Książęta, którzy nas odwiedzają, udają się w podróz po większej części jedynie dla rozrywki; pod-

czas feryi udają się oni jak zwyczajni turyści w podróz, która stanowi niejako wypoczynek wśród politycznych zajęć. Tak poważny i czynny umysł nie mógł się zadowolić jedynie tym zwykłym programem uroczystości przy przyjęciu odwiedzin. Arcyksiążę wybrał sobie nas za przedmiot swej uwagi i swych studyów. W umiejętnościach wojskowych biegły, stojąc na czele wojskowej administracyi swego kraju, którego armią wśród wielkich wypadków świetnie dowodził, arcyksiążę Albrecht musiał zapewne uwagę swą zwrócić na nasze wojskowe urządzenia. Arcyksiążę mógł swą ciekawość zaspokoić. Publiczność mało obznajomiona z warunkami dzisiejszych wojen, przejęta zasadami dawnych czasów, dziwiła się tej uprzejmości z jaką zaspokojono ciekawość arcyksięcia Albrechta i pytała czy nie jest niebezpiecznem podobne zdradzanie wszelkich tajemnic wojskowych przed tak znakomitym wojownikiem wielkiego państwa. Obawy te są bezzasadne. We wszystkich krajach ze zbrojeń nie robi nikt dzisiaj już tajemnicy. We wszystkich poselstwach urzędnicy mają jawne i wyraźne zlecenie, by swój rząd uwiadomiali o spostrzeżeniach w tej gałęzi administracyjnej. W obozach dla ćwiczeń cały sztab obcych oficerów przypatruje się wszelkim zmianom i reformom. Ta wzajemna otwartość zapobiega złudzeniom i iluzjom, któreby właśnie mogły zakwestyonować spokój powszechny. Arcyksięcia Albrechta witano wszędzie z największą sympatyą. Mężowie fachowi w naszej administracyi wojskowej, którym stawał arcyksiążę Albrecht niektóre pytania, zdziwieni są ogromnem jego technicznych wiadomości, jasnością i precyzją jego zdania.“

— Prawica doznawszy klęski w ciele prawodawczem stara się teraz wszelkimi sposobami obalić ministerstwo. Kilku głównych przewódców tego stronnictwa udało się wprost do cesarza z przedstawieniami „Köln. Ztg.“ donosi, iż cesarz miał do nich rzec te słowa: „Wiem, że jesteście przychylni mnie i mojej dynastyi. Dajcie mi nowy dowód waszej przychylności i przyłączcie się do polityki, którą w interesie ojczyzny wybrałem.“ Cesarzowa Eugenia ma być niezadowoloną tym stanem rzeczy. Powodem niezadowolenia ma być ten fakt, iż cesarz zakazał jej przyjmować u siebie Forcada, Cassagnaca i Jerome Dawida, którzy jej codziennie zdawali sprawę o stanie rzeczy. Z tego powodu jak się zdaje nie przyjdzie do skutku wydawnictwo nowego dziennika, które miał rozpocząć Cassagnac z polecenia cesarzowej.

— „Journal officiel“ ogłasza dekret z dn. 28. lutego, który zawierał układ ministra wojny i spraw wewnętrznych z domem Breitmayera względem założenia telegrafu podmorskiego między Francją a Egiptem i prowadzeniem korespondencyi z Algeryą. Konwencya ta zawiera warunek, by nowy telegraf ten na przestrzeni pomiędzy Francją a Algeryą nie krzyżował się z telegrafem podmorskim, na który koncesyę otrzymał dom Erlengera. Koncesya udzielona domowi Breitmayer nie stanowi wyłącznego przywileju. Depesza z Francyi do Egiptu będzie kosztować 25 franków.

— Dziennik „Le Francais“ umieszcza pismo biskupa z Montveller z Rzymu z datą 17. lutego. W piśmie tem zganiony jest list biskupa z Lavel przeciw Dupanloupowi, gdyż wygląda to na zamach na swobodę członków soboru w dalszych naradach.

— „Gazette des Tribunaux“ donosi iż przesłuchano i konfrontowano już wszystkie osoby aresztowane. Większa część osób aresztowanych nie dała żadnego wyjaśnienia. Z 500 osób aresztowanych pozostaje w więzieniu już tylko 74 mocno kompromitowanych.

— „Fr. Corr.“ upewnia stanowczo, iż pogłoski o zbliżeniu się gabinetu paryskiego do petersburg-

skiego są bezzasadne. Częste konferencje hr. Daru z rosyjskim posłem, z czego wyszło te pogłoski, przywiodły owszem do pewnych sprzeczności zdań w kwestyi czarnogórskiej. Hr. Stackelberg z początku wystąpił energicznie, ale energiczne wystąpienie hr. Daru i wskazówki dane w depeszach generałowi Fleury odniosły pożądany skutek i skłoniły gabinet rosyjski do ustępstw. Stosunki pomiędzy Paryżem a Petersburgiem w skutek tego pozostały przyjaźne i nadal, ale o jakimś bliższym porozumieniu i mowy niema.

Madryt. Posiedzenie kortezów w dniu 24go lutego zajęła od początku do końca sprawa arcybiskupa z St. Jago. Venenancio Gonzalez wykazał jasno, że arcybiskup nie zważał wcale na rozkaz rządowy, że w inkryminowanym dokumencie zachodzą obelgi przeciw ministerstwu, które prawo karze, że o kompetencję sądów zwyczajnych nie chodzi, że w końcu bez namysłu udzielić można autoryzacyą do ścigania karygodnego, gdyż wszystkie żądane warunki spełniono. Ażeby czytelnikowi dać wyobrażenie o tonie okólnika arcybiskupiego, podaje ustęp niniejszy z wspomnianego dokumentu: „Ubolewam mocno, pisze śmiały książę kościoła, że do bezwstydných oczernień i bezczelnych podłości prasy jeszcze ten dekret rządowy przybył, który jest niejako koroną wszystkiego!”

Widoczne jest, że podkopaną być musi autoryzacya rządowa, nie karząc takich wyrażań obelżywych. Monterola odpowiedział p. Gonzalez. Przytoczył św. Ambrożego, cesarza Walencyana, matkę Konstantego, nie powiedziawszy nic ważnego. Uwagi jego nad towrem londyńskim, cierpienia katolików angielskich popierały bardzo problematycznie twierdzenie jego, iż arcybiskup użyć musiał na większą chwałę boską wyżej przytoczonych wyrażań. Deputowany Bueno odpowiedział mu, starając się uzasadnić okólnik Ruiza Zorila, który, jak wiadomo, wywołał wybryki arcybiskupie. Nie trudnem było bronić zasady, która się zakorzeniła tak silnie. Bueno wykazał, że „teraźniejsze kortezy postępują z duchowieństwem daleko łagodniej, niż w latach 1815, 1820, 1837 i 1854. Twierdzenie to jest historycznemi dowodami udowodnione. Co więcej, śmiało wyrzec można, że nawet królowie Don Juan I., Karol III. i Karol IV. bardziej dokuczali duchowieństwu, niż rewolucya roku 1868.“ Posiedzenie zamknięto bez dokończenia mowy deputowanego Bueno. Wyczekują z wielką ciekawością dalszego ciągu dyskusyi. — Na posiedzeniu nocnem, rozpoczętem o 9tej godzinie, zajmowano się, jak zwyczajnie, naradami nad budżetem, o godzinie wpół do 1szej zakończono posiedzenie.

— W tych dniach odbyła się w Madrycie wielka manifestacya robotników. Uczestnicy w niej zgromadzili się w sali Prado, przebiegali w dość uporządkowanych kolumnach główne ulice stolicy. W czasie ich pochodu przyłączyło się do nich kilku agitatorów radykalnych i spowodowali ich do pójścia do pomnika z dnia 2. maja. Wśród rozmaitych okrzyków rewolucyjnych usłuchano zawezwania agitatorów i postanowiono na wyż wzmiankowanym miejscu odbyć wielką reunion. Podczas tego przybywa gubernator cywilny w towarzystwie kilku urzędników i oznajmia, że zebranie to odbyć się nie może, ponieważ prawu nie uczyniono zadość. Prawo bowiem postanawia, że o każdym publicznym zebraniu władza policyjna na 24 godzin przedtem uwiadomiona być powinna. Robotnicy się rozeszli bez najmniejszego oporu. Pórzędowe dzienniki nie koniecznie są zbudowane z przebiegu tego wypadku. Chodzi o adres w wielkich rozmiarach do kortezów, w którym robotnicy wymagają dostatecznego zatrudnienia i wynagrodzenia stosownego, ponieważ obecne stosunki są nieznosne. Jeden z dzienników republikańskich pisze o tej manifestacyi co następuje: „Ganimy postępowanie to. Robotnicy niechaj pomną, że nie tylko prawa im przysługują, ale też i powinności na nich ciążyą. Fałszywa jest maksyma żądania zatrudnienia pod groźbą użycia ołowia w razie oporu. Opinia publiczna ciągle się zajmuje ministra wojny stosunkami do księcia Montpensier. Zdaje się w istocie, że Prim małe jeszcze tylko ma wątpliwości do oświadczenia się za kandydaturą orleanistowską. Za tem przemawia między innemi także głos oddanych mu organów prasowych, które księcia wprost zaczepiają delikatnie, gdy się czasem odważa bronić go. Wydana co tylko właśnie „Iberia“ ogłasza w miejscu wybitnem list księcia Montpensier o kandydaturze

tronowej, który o tyle zdaje się już być ważnym, że jest pierwszym wprost objawem ze strony księcia.

List brzmi, opuszczając miejsca mniej ważne, jak następuje: „Panie Dyrektorze Iberyi! Czytałem artykuł: „Rada nieprzyjaciela“, któryś Pan niedawno w szacownym swym dzienniku ogłosił i postanowiłem, wbrew memu zwyczajowi, odpowiedzieć. Pan przyznajesz, że starania me o tron hiszpański są niebezpieczne dla ukonsolidowania politycznych stosunków, że związki, które łączą ze mną frakcyę większości izby, przeszkodziłyby zgodzie monarchistów, wyborowi króla, i że w końcu me polityczne zapatrywania nie stoją na wysokości stronnictw liberalnych. Pan tak twierdzi. Co dotyczy tego punktu ostatniego, nie wdawam się na tem miejscu w obszernie objaśnienia; dodaję tylko, że autor wspomnianego artykułu tańczy bardzo samowolnie z memi ideami, a ograniczam się na me uniewinnienie tem, iż zaraz zaprzysięgłem z r. 1869 konstytucyę. Co się tyczy mej kandydatury, wypowiadał tu stanowczo. Nigdy nie byłem pretendentem do korony, i nigdy nim nie będę. Jeżeli politycy rozmaitych stronnictw o mnie myśleli, jest to ich rzeczą prywatną. Nie istnieje pomiędzy nimi a mną żaden kompromis. Wielu nie znam z nich nawet z nazwiska, lubo wdzięczny tym wszystkim jestem za okazany mi niezasłużony honor. Wystarczy mi, — chociażby usiłowanie kierowania losami tego wielkiego narodu było honorowem i świetnem — wystarczy mi, mówię, być obywatelem hiszpańskim i mej ojczyźnie, w której 21 lat szczęśliwie żyłem, w której moja żona i moje dzieci się urodziły, wiernie służył! Upraszam Pana, Panie Dyrektorze o przyjęcie tych kilku wierszy w szanownym pańskim dzienniku i dziękuję Panu już za to naprzód. Zostaję z szacunkiem etc. Albalma w Aragonii, w lutym 1870. Antonio Orlean“

„Iberia“ dodaje do powyższego listu: „Dokument ten jest godny i pełen znaczenia. Życzylibyśmy tymczasem, ażeby książę cokolwiek jaśniej, cokolwiek obszerniej wyraził się o przyjaciółach, którzy popierają jego kandydaturę. W tym punkcie nie wystarczają jego słowa. Nasze dotychczasowe zapatrywania nie zmieniają się przez to w zasadzie.“ Tutejsze dzienniki podają listy pełne zapasów z wyspy Kuby, przedstawiające zwycięstwo zupełne i stanowcze. Mając wzgląd na powstanie Miguelistów w Portugalii, nakazał rząd hiszpański wysłać nad granicę korpus obserwacyjny. Nadeszły co tylko telegram z Lizbony donosi, że podżegaczy w Mogador (prowincya Tas os Montes) zaczęło wojsko wraz z częścią ludności. Buntownicy liczą wielu poległych i 37 jeńców. Karliści, jak się zdaje, umaczali w tem rękę.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) W nocy z 6. na 7. b. m. ks. kanonik Szwedzicki wracając powozem jednokonnym od św. Jura doznał smutnego wypadku, koń spłoszył się w ciemności, przyczem ks. S. i woźnica wypadli i potłukli się niebezpiecznie. Konia przytrzymał policyant dopiero w ulicy Karola Ludwika, powóz do szezętu zgruchotał. — D. 7. b. m. przedpołudniem pewna szwaczka 22 lat licząca zażyła kreozotu w zamiarze otrucia się. Jeszcze żywą odniesiono do szpitalu.

— W Brzeżanach wybrano d. 7. b. m. posłem na Sejm krajowy J. E. hr. Agenora Gołuchowskiego 22 głosami na 36 głosujących. Resztę głosów otrzymał p. Emil Torosiewicz.

— Lody na Sanie pod Przemyślem ruszyły d. 7. b. m. w nocy; stan wody 3 stopy nad 0. Pod Zaleszczykami ruszyły lody na Dniestrze d. 7. po południu; wysokość wody 120 cali nad 0. Komunikacya przerwana, ale wkrótce będzie przywróconą.

(Ks. Leon Załęski), proboszcz rz. kat. w Drohobyczu, kanonik honorowy, kawaler orderu Franciszka Józefa, umarł dnia 4go b. m. po kilkodniowej słabości w 84 roku życia.

(Nagroda za wyratowanie tonącego.) C. k. Namiestnictwo wyznaczyło Maksymilianowi Piazzie, uczniowi niższej szkoły realnej w Przemyślu, wynagrodzenie w kwocie 15 złr. za wyratowanie z wielkiem poświęceniem na dniu 3. sierpnia z. r. N. Haisiga tonącego w rzece Sanie.

(Wybór uzupełniający do Rady powiatowej.) Ks. Waleryan Busch, który właśnie ustąpił z Rady powiatowej śniatyńskiej, został powtórnie wybrany w dniu 4go b. m. na członka tejże Rady.

(Pożary.) D. 24. z. m. w Hałonowie w pow. białskim zgorzała zagroda włościańska przez nieostrożność, szkoda (zabezpieczona) 600 złr.; d. 27. z. m. w Zniesieniu pod Lwowem zgorzała szopa dworska z zapasami paszy, przyczyna niewiadoma, szkoda 1200 złr.

(Opat Zeidler †.) D. 1. b. m. umarł nagle w Rzymie opat br. Zeidler. Urodził się w d. 2. listopada 1790 w Iglawie, tam ukończył studia początkowe, a w Pradze uniwersyteckie. Wyświęcony na kapłana w r. 1813, bawił kilka lat w mieście rodzinnem, następnie w r. 1820 powołano go do Pragi na archiwariusza klasztoru premonstratenskiego. W r. 1821 został doktorem teologii, a

w r. 1842 profesorem dogmatyki na uniwersytecie pragskim. Od tego czasu piastował kilkakrotnie godność dziekana a w r. 1856 był rektorem uniwersytetu. Prałatem klasztoru premonstratenskiego w Strahowie został w r. 1834. Posiadał on krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa a w r. 1862 w którym obchodził 50 letnią rocznicę swego kapłaństwa otrzymał order żelaznej korony II. klasy, wskutek czego wyniesiony został do stanu baronów cesarstwa austriackiego.

— Tylko w jednej Ameryce można znaleźć poborców podatkowych zakamieniałe zawziętych. Poborca w Paryżu, nie stolicy Francyi ale małego miasteczka hrabstwa Oneida w stanie new-yorskim chciał zasekwestrować... nigdy nie zgadłby czytelnik co? Oto pociąg kolei żelaznej w pełnym biegu, a należący do towarzystwa Utica, Chenango an Susquehanna rali road a to pod pretekstem, że towarzystwo odmawia zapłacenia podatków za ległych.

Aby śmiały swój projekt przeprowadzić, ustawił się wraz z swymi ludźmi na linii, którą pociąg miał przejeżdżać i mechanikowi dawał znaki, aby pociąg wstrzymał. Ten ostatni nie zważał bynajmniej na dawane mu znaki i przejechał tuż przed nosem poborcy.

Uparty urzędnik, nazajutrz każe aresztować mechanika, pod zarzutem oporu władzy reprezentowanej w jego osobie; urzędnik policyi sądowej zaś ze swej strony aresztował poborcę za usiłowanie przytrzymania pociągu pocztowego. Poborca za kaucyą, został wypuszczony na wolność i przemysła nad nowym sekwestrem, a urzędnik policyi sądowej czyli tak zwany „marszał“ czycha tylko na sposobność aresztowania poborcy. Pomiędzy władzami lokalnemi a federalnemi toczy się spór. („Kurj. krak.“)

(Teatr.) Komedia Alfonsa Karra: „Ojciec Perin“ czyli „Szpieg Bonapartego“ jest właściwie krotoczwila, i do tego jeszcze opartą na dość nieprawdopodobnem założeniu. Usterka ta jednakże niknie zupełnie wobec nadzwyczajnie misternej budowy i zręcznego prowadzenia intrygi. W tak znakomity sposób prowadzona akcja trzyma ustawicznie uwagę widza w najwyższem napięciu, a prawdziwy dowcip i humor tryskający niemal z każdego słowa, pobudza każdego widza do serdecznej wesołości.

Przedstawienie tej sztuki wypadło pomyślnie, co jest prawdziwą zasługą pana Linkowskiego (Michał Perin), w którego grze łączyło się bardzo trafne pojęcie roli z spokojem i artystycznym umiarkowaniem, dalekiem od najmniejszej przesady. Gdyby pan Królikowski (minister policyi Fouché) i pan Baranowski (Desaunais szef policyi) potrafili byli dorównać grze p. L., komedia ta odśloniłaby przed widzami jeszcze więcej scen i sytuacji komicznych. Wspomnieć także należy o krótkiej ale sympatycznej grze panny Rudkiewiczówny (Teresa).

Na komedji tej przedstawiono drugi i czwarty akt opery „Trubadur“. W roli hr. Luny wystąpił śpiewak opery peszteńskiej p. Leopold Miłaszewski, który ma już dość pochlebną i ustaloną reputacyę. Pannę Wajtz (cyganka Azucena) obsypała publiczność serdecznemi oklaskami.

W końcu tego sprawozdania niech nam wolno będzie sprostować pomyłkę wydrukowaną na alizach. Autorem „Szpiega“ jest Alfons Karr, znakomity humorystyczny pisarz francuski ale nie niemiecki, jak to z błędnej stylizacyi afisza wypływało. Wątpimy bowiem, ażeby tłumaczono na język polski sztukę tę z tłumaczenia niemieckiego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. marca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. 25 c. do 8 złr. 30 c., żyto 160 ₰ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., owies 100 ₰ 3 złr. 10 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ₰ 4 złr. — c. do 4 złr. 10 c., hreczka 140 ₰ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., konieczyna 180 ₰ 45 złr. — c. do 50 złr., rzepak 150 ₰ 13 złr. 50 c. do 14 złr. — c., lnianka 150 ₰ 10 złr. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ₰ 4 złr. 70 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ₰ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ₰ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ₰ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. 75 c. do 13 złr. — c.

R. Lwów, 6go marca. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej.) Powietrze ociepla się. W nocy mamy wprawdzie przymrozki, ale w południe ciepło dochodzi do 10° R. Drogi popsuły się, ponieważ śnieg prawie wszędzie stopniał. Ceny frachtu poszły w górę.

Z powodu, iż we wrześniu (od 18. do 24.) b. r. ma odbyć się w Czerniowcach wystawa płodów rolniczych, bydła i maszyn. Kolej lwowsko-czerniowiecka wydała ogłoszenie, że przedmioty, przeznaczone na wystawę, zaopatrzone w świadectwo wystawione przez komitet wystawy, przewozić będzie tam i napowrót po cenie niższej, mianowicie z opuszczeniem dodatku na aż po 1 c. od cetnara celnego i mili z policzeniem wszystkich należności pobocznych, a nielicząc opłaty asekuracyjnej. Woły, buhaje, osły bez względu na liczbę sztuk po 12 c. od 1 szt. Cielęta razem z krowami, tudzież chuda trzoda chlewna, kozy, kozły, skopy po 2 c. w. a. Cielęta bez krów, tudzież trzoda chlewna tłusta po 6 c., psy po 3 c., konie, źrebięta, muły pojedynczo

po 26 c. od szt. przy oddaniu w większej ilości po 13 c. Drób według wagi z policzeniem schowku, w którym jest przysyłany, po 1 c. od cetnara celnego i mili z policzeniem wszystkich opłat pobocznych, a nie licząc osobno należności asekuracyjnej. Stróżę do bydła i innych przedmiotów będą przewożeni za połowę ceny biletu trzeciej klasy, winni jednak wykazać się świadectwem komitetu wystawy i receptisem poświadczającym oddanie na kolej przedmiotów, których mają pilnować.

Ponieważ zaraza na bydło w Nowosielicy ustała, i doniesienia urzędowe o jej stanie na Bukowinie są dość zaspakajające, otwarto napowrót granicę pomiędzy Galicyą a Bukowiną dla transportów bydła rogatego i produktów zwierzęcych. Z wyjątkiem jednak stad transportowanych koleją bydło może być pędzone gościńcem tylko na Zaleszczyki, Śniatyn i Kutę.

Zasługuje także na wzmiankę świeżo zaprowadzone na kolei czerniowieckiej ułatwienie, że manipulacja celna na granicy austriacko-rumuńskiej w Suchawie może być załatwiana przez urzędników kolei czerniowieckiej, jeżeli właściciel transportowanego towaru nie wyrazi w liście frachtowym innego w tym względzie życzenia. Za załatwianie tej czynności kolej pobierać będzie tylko 5 c. tytułem kosztów za napisanie deklaracji.

Handel zbożowy ożywił się u nas cokolwiek, podobnie jak za granicą. W zachodnich zwłaszcza powiatach był dosyć żywy popyt z Prus, i zakupiono kilka większych partii. Z powodu złych dróg dowóz był mniejszy, handel zatem nie mógł przybrać większych rozmiarów. Największy popyt na żyto. Loco Lwów płacono pszenicę 170 H 8 złr. 40 c., jęczmień 140 H 4 złr. 40 c., żyto 160 H 5 złr., owies 100 H 2 złr. 80 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 H 9 złr. 30 c., żyto 160 H 5 złr. 60 c., jęczmień 142 H 5 złr. 40 c., owies 100 H 3 złr. 40 do 60 c. Handel bardzo ożywiony, popyt znacznie żywy zwłaszcza do Prus. Tarnów: pszenica 170 H 9 złr., jęczmień 140 H 5 złr. 20 c., żyto 160 H 5 złr. 40 c., owies 100 H 3 złr. 25 c., na żyto popyt znaczny, ceny idą w górę. Owies tylko w małych partiach pojawia się na targu. Dębica: pszenica 170 H 8 złr. 80 c., żyto 160 H 5 złr. 30 c., owies 100 H 3 złr., jęczmień 142 H 5 złr. 20 c. Na żyto popyt znaczny. Jęczmień i pszenica także poszukiwane. Rzeszów: pszenica 170 H 8 złr. 50 c., żyto 160 H 5 złr., jęczmień 140 H 4 złr. 85 c., owies 100 H 3 złr. Dowóz mały, handel nieożywiony. Jarosław: pszenica 170 H 9 złr., żyto 160 H 5 złr. 20 c., jęczmień 140 H 4 złr. 60 c., owies 100 H 3 złr. do 3 złr. 30 c. Przy znacznym popycie z zagranicy, ceny po-

szły w górę. Dowóz mały. Złoczków: pszenica 170 H 7 złr. 60 c., jęczmień 138 H 3 złr. 60 c., żyto 160 H 4 złr. 20 c., owies 100 H 2 złr. 60 c.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją czerniowiecką 450 sztuk i posłane zostały do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 80 wołów.

Ubiory papierowe zaczynają się rozposzechniać w Ameryce, albowiem odkryto tam papier takiej wytrzymałości i zdolności nabierania żądanego kształtu i pozu, że przez to stał się zdającym do wyrobu ubrania kompletnego od koszuli aż do obuwia. Cena takiego ubioru jest bardzo niska; za pięć franków można być ubranym od stóp do głów. Stowarzyszenie, które się zawiązało w Stanach Zjednoczonych do rozprzestrzenienia tych wyrobów, nie poprzestało na wyrabianiu tylko części ubioru, ale wyrabia także chustki do nosa, serwety, firanki, prześcieradła itp. Mniej więcej za dziesięć franków można mieć kompletną bieliznę.

Papier ten przez odpowiednie postępowanie chemiczne nabiera wytrzymałości płótna, trudno się rozdziera, a co ważniejsze, deszcz i wilgoć żadnego nań nie wywierają wpływu. Zawsze będą zwolennicy dotychczasowych ubiorów, ale przez uboższą klasę ludności wynalazek ten chętnie przyjęty będzie.

W Poznaniu ma być założony prywatny bank rolniczo-przemysłowy na akcje, których będzie 2500 po 200 talarów. Z tych akcji, wzięli dla siebie 500 założycieli firmowi: Kwilecki i Sp. Na akcję opłata roczna na 30 talarów jest naznaczona. Jest wszelkie prawdopodobieństwo, że wszystkie akcje niebawem rozebrane zostaną.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 8. marca. Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji dla rezolucji galicyjskiej. Wniosek Rechbauera ażeby odstąpiono od dotychczasowego traktowania sprawy rezolucyjnej a przystąpiono do narady nad wypracowanym przez niego dotyczącym projektem ustawy, który komisji przedkłada, został odrzucony, poczem przystąpiono do dalszej dyskusji nad trzecim punktem rezolucji galicyjskiej. Głosowania nie było. W ciągu debaty oświadczył prezydent Rady ministrów Dr. Hasner, iż niemoże głosować za przyznaniem Sejmowi prawodawstwa karnego, cywilnego i górniczego, ale policyjne ustawodawstwo karne mogłoby być oddane Sejmowi. Co do organizacji władz sądowych i administracyjnych oświadczył minister Dr. Giskra, iż niepodobna oddać takową prawodawstwu krajowemu bez narażenia jedności i potęgi państwa na niebezpieczeństwo.

Dzisiejsza „Gazeta wiedeńska” ogłasza zniesienie stanu wyjątkowego w okręgu Kotarskim.

Monachium, 8. marca. Bray przyjął tekę ministra spraw zagranicznych.

Paryż, 8. marca. „Gazette de France” ogłasza pismo Montalemberta, które w interesie cywilizacji i postępu pochwała opozycyjne stanowisko biskupów Dupanloup i Gratry przeciw ultramontanizmowi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. marca.

Hotel George: PP. Ks. Mourouzy K., z Multan. — Gay-diez T., z Krakowa. — Łodyński St., z Naborea.

Hotel europejski: Hr. Lanckoroński T., z Tartakowa. — Bereźnicki J., z Przemyśla. — Bilski K., z Sambora. — Łukasewski H., z Żelibor. — Malinowski E., z Bruxeli. — Rujewski K., z Cieszanowa.

Hotel Langa: Siefert L., e. k. major, z Hruszowa. — Seidler J., star. pow., z Przemyśla.

Hotel angielski: Borowski M., z Hurka. — Kowna T., z Waniowa.

Hotel krakowski: Osmiałowski S., z Janeczyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. marca.

PP.: Białoskórski St., do Stoja. — Bohdanowicz A., do Matyłowic. — Bogdanowicz F., do Olejowa. — Hohendorf E., do Byszowa. — Jordan K., do Konikowic. — Jouna B., do Prosinowa. — Kańsey P. i C., do Holotki. — Kopystyński W., do Koniszek. — Kruszkowski H., do Chorobrowa. — Kórowski M., do Holodówki. — Nanowski J., do Koniszek. — Papara B., do Batiatycz. — Potten F., do Łahodowa. — Hr. Rej M., do Wiednia. — Hr. Stadnicki J., do Krakowa. — Szwajkowski J., do Holodówki. — Słowiński A., do Pukienic. — Trzeński Ig., do Leśniowa. — Janicki A., e. k. pens. major, do Stryja.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. marca 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmo- stery
7. god. zrana	326.44	+ 0.2	96	PdZ. bsl.	10
2. god. po poł.	325.59	+ 1.5	89	Pl.	10
10. god. wiecz.	324.80	+ 1.0	93	"	10

T E A T R.

Dziś (przed. niem.): „Die Waise aus Lo-wood”, dramat w 4. aktach. Drugi występ p. Maryi Niemann Seebach z Berlina.

Jutro (przed. pol.): „Wielki świat małego miasteczka”, komedia w 4. aktach z francuskiego. „Spadek po mojej cioci”, komedia w 1 akcie z francuskiego, obie po raz pierwszy. Na dochód p. Juliana Wilkowskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz- sprzedaż	Kurs przebiegły	Kurs ostatni	
			płaca	żądają
Złote austriackie				
D. 7. marca.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	241 50	242 50
„ kol. lw. cz.-Jassy	—	—	268 50	209 50
„ banku hip. galic. .	—	—	105 —	106 50
„ pap. ezerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	70 —
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	86 —	86 75
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	76 —	76 33
Banku hip. gal. . . .	—	—	90 —	90 25
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	90 50	92 —
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	73 80	74 50
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny .	—	—	—	—
Poż. g. r. 1866 po 7%	—	—	100 —	101 —
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—
„ „ „ II.	—	—	—	—
„ kol. lw. — czern. .	—	—	—	—
„ „ „ I. Em.	—	—	—	—
„ „ „ II.	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	5 73	5 82
„ cesarski	—	—	5 80	5 86
Napoleonor	—	—	9 86	9 95
Pół imperyal rosyjski .	—	—	10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	1 90	1 96
„ papierowy	—	—	1 50 1/4	1 51 1/4
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	1 82 1/2	1 83 1/2
Srebro	—	—	121 50	122 50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. marca. 1870.

1. Błag publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% 71 30 71 45
do kwietnia do października po 5% — —

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% — — —	pien.	towar.
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% — — —	—	—
Metaliiki po 4 1/2% 235 — 236 —	—	—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy 234 — 235 —	—	—
„ „ „ 1839 piąta część losów 90 30 91 50	—	—
„ „ „ 1854 po 250 zł. 4% 98 — 98 20	—	—
„ „ „ 1860 po 500 zł. 5% 106 — 106 50	—	—
„ „ „ 1860 po 100 zł. 5% 119.70 119.90	—	—
Pożyczka z r. 1864 (z premii) po 100 zł. 23.30 24. —	—	—
Renty Como po 42 lir. austr. — — —	—	—

B. Krajów koronnych.

Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.

Czech 93.50 94. —	—	—
Bukowiny 73.75 74.25	—	—
Galicyi 73.75 74.50	—	—
Nizszej Austrii 96. — —	—	—
Siedmiogrodu 75.50 76. —	—	—
Węgier 78.75 79.75	—	—
Galie. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% 100.50 101.50	—	—

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50% 363 — 363.50	—	—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a. 280.50 280.70	—	—
Niz.-aust. tow. eskont. po 500 zł. 914. — 917. —	—	—
Galie. banku kraj. a 200 zł. wpł. 40% 6. — —	—	—
Galie. banku hyp. po 200 zł. wpłata 40% 106. — 107. —	—	—
Banku narodowego 729. — 730. —	—	—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. 603. — 605. —	—	—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. 193 — 193.50	—	—
Póln. kolej po 1000 zł. w. a. 2145 2150	—	—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. 242 25 242.75	—	—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w sre- brze (20 funt. szterl.) 209 75 210 25	—	—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 387. — 389. —	—	—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. 245 40 245 60	—	—
Spółki Boryslawskiej a 200 zł. w. a. — — —	—	—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze 107.75 108. —	—	—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% 75.50 76.50	—	—
Gal. banku hyp. po 6% 90. — 90.50	—	—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% 90.50 91. —	—	—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5% 93.10 93.25	—	—
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2% 90 75 91. —	—	—
„ „ „ (renta) po 6% — — —	—	—

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. póln. po 100 zł. m. k. 90.50 91. —	—	—
„ „ „ w. a. 88. — 89. —	—	—

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. 102.50 —	(za 100 zł.)
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji 98. — 98.50	—

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 163.50 164. —	—	—
Clarego po 40 zł. m. k. 36. — 37. —	—	—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. 99. — 100. —	—	—
Keglevicha po 20 zł. m. k. 17.50 18.50	—	—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. 33.50 34.50	—	—
Palfiego po 40 zł. m. k. 30.50 31.50	—	—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa 15.75 16.25	—	—
Salma po 40 zł. m. k. 40. — 41. —	—	—
St. Genois „ 40 „ 29.50 30.50	—	—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. 27. — 28.70	—	—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. 124. — 125. —	—	—
„ „ 50 zł. w. a. 61. — 63. —	—	—
Waldsteina po 20 zł. m. k. 22. — 23. —	—	—
Windischgrätz „ 20 „ 20.50 21.50	—	—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol. — — —	—	—
Augsburg za 100 zł. w p. n. 103.15 103.30	—	—
Berlin za 100 tal. — — —	—	—
Frankfurt 100 zł. w p. n. 103.35 103.50	—	—
Hamburg za 100 M. B. 91.90 91.90	—	—
Londyn za 10 fl. szt. 124.15 124.25	—	—
Paryż za 100 fr. 49.35 49.35	—	—

Kurs złota.

Dukaty ces. men. 5.83 1/2 5.84 1/2	—	—
„ pełn. wagi — — —	—	—
Korona 9.90 1/2 9.91 1/2	—	—
20frankówka — — —	—	—
Rosyjski imperyal — — —	—	—
Talar związkowy — — —	—	—
Srebro 121. — 121.50	—	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. marca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	80
„ z procentami z maja i listopada	61	80
„ w srebrze	71	60
Losy z 1860. roku	99	70
Akcyje banku wiedeńskiego	730	—
„ kredytowego	286	60
Londyn 10 funtów szterlingów	124	30
Srebro	121	50
„ towarem	5	84
Dukat pojedynczy	—	—

(572) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 997. W c. k. wyższej szkole realnej lwowskiej opróżniona jest posada nauczyciela z kwalifikacją do matematyki jako przedmiotu głównego i fizyki z roczną płacą Siedmiuset trzydziestu pięciu (735) zł. w. a. i prawem posuwania się według służbowego starszeństwa do wyższej kategorii płacy, tudzież zapewnieniem decenalnego dodatku rocznych 210 zł. w. a. po upływie pierwszego i drugiego dziesiętka lat nienagannej służby.

Kandydaci przedłożyć mają zaopatrzone potrzebne dokumentami podania do 15. kwietnia b. r., albo wprost Radzie szkolnej krajowej, albo też, jeżeli już są w służbie publicznej, za pośrednictwem przełożonej władzy.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 23. lutego 1870.

(561) **E d y k t.** (1)

L. 4230. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pp. Dr. Korneli Lewicki i Ludwika z Tergondów Uniatycka przeciw pupilom Ignacego Małachowskiego o ekstatulację ze stanu biernego dóbr Jamelny obowiązku oddania gruntów Merliska czyli Olszniki zwanych, tudzież złożenie rachunków dnia 25go stycznia 1870 do l. 4230 pozew wniosli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 28. marca 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców Ignacego Małachowskiego nie jest znane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania pozwanych na ich koszt i szkodę tutejszego pana adwokata Dra. Hryszkiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Kaufmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzona będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 29. stycznia 1870.

(562) **K o n k u r s.** (1)

L. 3152. Posada pocztmistrza przy nowo utworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym w Świątnikach górnych za kontraktem i złożeniem kaucyi 200 zł. wal. austr.

Pobory pocztmistrza:

Dotacja rocznie 180 zł. i 20 zł. rocznie pauczale kancelaryjne i za utrzymywanie codziennej poczty pieszej do Mogilan i napowrót odpowiednie pauczale.

Ubiegający się o tę posadę winni swoje podania, zaopatrzone w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia w przeciagu czterech tygodni do c. k. kraj. dyrekeyi poczt we Lwowie wnieść i w temże żądania za utrzymywanie powyższej poczty liczebnie podać.

Z c. k. galic. dyrekeyi pocztowej.
Lwów dnia 27. lutego 1870.

C o n c u r s.

Nr. 3152. Postmeisterstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Świątniki górne gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters:

Ein hundred achtzig Gulden Bestallung und 20 Gulden an Amtspauschale jährlich insofern ihm die Unterhaltung der herzustellenden täglichen Subbotenposten überlassen werden sollte, ein mit demselben zu vereinbarendes Jahresbotenpauschale.

Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen, und darin ihre Jahresforderung für die Unterhaltung obiger Subbotenposten ziffermäßig anzugeben.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 27. Februar 1870.

(538) **E d y k t.** (2)

L. 1207. C. k. sąd powiatowy w Kossowie uwiadoma, że tu na dniu 27. kwietnia 1870 o 10tej godzinie rano sprzedawać się będzie pomusowo realność w Jaworowie pod Nr. k. 82 dłużnika Iwana Stodaszczuka własną na zaspokojenie sumy wekslowej 500 zł. z przynal. przez proszącego Leisora Hasenratza wywalczonej i później szacunkowej ceny 950 zł. w. a., jednakoż z wydzieleniem części posiadanej przez Iwana Mykaniuka.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kossów, dnia 26. lutego 1870.

(556) **E d y k t.** (1)

L. 3141. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie wiadomo czyni, że na dniu 18 grudnia 1866 w Demidowie Piotr Chimuk właściciel bez rozporządzenia ostatniej woli zmarł.

Gdy sądowi istnienie i miejsce pobytu Ika Chimuka syna spadkobiercy, którem idąc w roku 1866 na wojnę pruską już więcej ztamtąd nie wrócił, jest nie wiadome, przeto wzywa się tegoż, ażeby się w przeciagu jednego roku od niżej wyrażonego dnia w tym sądzie zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, bowiem w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Mikołajem Kresan wójtem z Demidowa dla niego równocześnie postanowionym, przeprowadzony będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Chodorów, dnia 6. grudnia 1869.

(554) **E d y k t.** (1)

L. 2229. Odnosnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 30. grudnia 1869 l. 19620 w Gazecie lwowskiej z dnia 3. lutego 1870 w sprawie egzekucyjnej Dra. Adama Morawskiego przeciw masie spadkowej Szymona Piaseckiego względem zapłacenia $\frac{2}{3}$ części sumy 2264 zł. 57 kr. w. a. ogłoszonego, zawiadamia się dodatkowo wierzycieli hipotecznych, iż w razie gdyby realność pod l. 227 w Tarnowie położona, w dwóch terminach, t. j. dnia 21. marca i 25. kwietnia 1870 za cenę szacunkową lub powyżej tejże sprzedana nie została, do wysłuchania hipotecznych wierzycieli względem ułożenia zwalniających warunków sprzedaży termin na 26. kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem z tem zastrzeżeniem jest wyznaczony, iż niestających tak uważać się będzie, jak gdyby do większości głosów stawających przystąpili.

Tarnów, dnia 17. lutego 1870.

(564) **E d y k t.** (1)

L. 84. Niniejszym edyktem zawiadamia się p. Huberta Plass z miejsca pobytu niewiadomego, że w skutek prośby Sary Wahrhaft de praes. 5. stycznia 1870 do l. 84 w sporze wekslowym o zapłacenie 100 zł. w. a. celem uskutecznienia tegoż sporu i spisania aktów termin na dzień 20. kwietnia 1870 o godzinie 10. zrana wyznaczony został, i że dla tegoż Huberta Plass kurator w osobie p. adwokata Dra. Reinesa ustanowiony został, któremu jako substytuta p. Dra. Kostheima się dodaje.

Wzywa się zatem pozwanego Huberta Plass, ażeby na tym terminie sam stanął lub potrzebne dokumenta kuratorowi udzielił, inaczej szkodliwe skutki sam sobie przypisze.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Rzeszów, dnia 10. lutego 1870.

(568) **E d y k t.** (1)

L. 4997. C. k. sąd powiatowy podgórski podaje do wiadomości, iż w celu ściągnięcia pretensyi w kwocie 360 zł. w. a. z przynal. Izaakowi Schenherowi od Piotra Kotarby należącej się, odbędzie się w biurze c. k. sądu dnia 28. kwietnia 1870 o godz. 10. przed południem publiczna przymusowa licytacja posiadłości ciała tabularnego niestanowiącej pod l. 91 w Świątnikach położonej, składającej się z domu i około dwóch morgów gruntu w trzech kawałkach położonego.

Ceną wywołania będzie szacunek sądowy w kwocie 368 zł. w. a., posiadłość ta na powyższym terminie także i poniżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Chęć licytowania mający złożą przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji wadium w wysokości 10proc. ceny szacunkowej w gotówce lub w obligacjach według kursu giełdy wiedeńskiej w ostatniem sprawozdaniu gazety „Czas“ notowanego.

Resztę warunków licytacji protokoły zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

Z c. k. sądu powiatowego.
Podgórze, dnia 7. grudnia 1870.

(565) **C o d i c t.** (1)

Nro. 476. Vom Lubaczower k. k. Bezirksgerichte wird dem unbekannten Ortes abwesenden Josef Rödinger hiemit kundgegeben, es habe unter dem 31ten Jänner 1870 Bl. 476 Fischel Kropf wider ihn und dessen Ehefrau Franciska eine Klage wegen Zahlung von 100 fl. öft. B. eingebracht, über welche der Termin auf den 20. April 1870 festgesetzt, und ihm auf seine Gefahr und Kosten ein Curator in Person des hiesigen Bürgers Carl Lukawski bestellt wurde, es wird sonach der Erstbelangte mittelst dieses Edictes erinnert, daß er dem genannten Curator seine Behelfe mitzutheilen habe, oder einen anderen Sachwalter bestelle und dem Gerichte namhaft mache, widrigenfalls er sich die nachtheiligen Folgen selbst zuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Lubaczów, am 25. Februar 1870.

(563) **C o d i t.** (1)

Nro. 2217. Vom k. k. Kreisgerichte als Handels- und Wechselgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß unterm 2. März 1870 z. B. 2217 Mayer Zwerdling aus Tarnopol wider die dem Wohnorte nach unbekannten Josefa Gottwald eine Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme von 40 fl. öft. B. j. N. G. erwirkt habe, und daß derselben unter Einem der hierortige Dr. Advocat Dr. Weisstein mit Substitu-

tion des Dr. Advocaten Dr. Sternklar auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator ernannt wird.

Hievon wird Josefa Gottwald mit dem Beifügen verständigt, daß sie entweder persönlich aufzutreten, oder ihre Beihelfe dem genannten Curator mitzutheilen, oder aber einen anderen Bevollmächtigten wählen und dem Gerichte namhaft machen solle.

Tarnopol, am 2. März 1870.

(533) **E d y k t.** (3)

L. 1059. C. k. sąd obwodowy dla spraw handlowych i wekslowych w Samborze wzywa niniejszem posiadacza zagubionego wekslu z daty: Stryj dnia 12. sierpnia 1868 na sumę 330 zł. w. a. przez Herscha Bera Rosenberg na własny przekaz wystawionego, za 6 miesięcy od daty w Stryju płatnego a przez Hersza Benetzera akceptowanego, aby do dni 45 licząc od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w Gazecie lwowskiej do tutejszego sądu się zgłosił, i tenże weksel przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten umorzonym będzie.

Sambor, dnia 1. lutego 1870.

(536) **Ogłoszenie licytacji.** (3)

Nr. 1963. Ces. król. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje niniejszem do wiadomości, iż celem ściągnięcia pretensyi Markusa Singera w kwocie 515 złr. z p. n. w trzech terminach, dnia 17. marca, 20go kwietnia i 19. maja 1870, każdego razu o godzinie 10tej zrana w sali zwykłych posiedzeń tutejszego sądu odbędzie się przymusowa sprzedaż publiczna realności Ludwika Zajaca w Konarach pod Nr. 17. położonej, żadnego ciała tabularnego nie stanowiącej, z budynków i blisko 3 morgów gruntu składającej się.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 950 złr. a. w. Wadium zaś wynosi 95 złr. austr. wal.

Dalsze warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania sprzedać się mającej realności w tutejszym c. k. sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dąbrowa, dnia 31. grudnia 1869.

(571) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 1338-R. s. kr. Zur Befegung einer am k. k. Gymnasium der Kleinseite Prags erledigten Lehrstelle extra statum für Naturgeschichte im Ganzen und Mathematik und Physik im Unter-Gymnasium mit deutscher Unterrichtsprache wird hiedurch der Concurs ausgeschrieben.

Der Gehalt beträgt 945 fl. und bei Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe 1050 fl. öft. Währ., wozu noch die Decennaltugagen kommen.

Bewerber haben ihre vorchriftsmäßig instruirten und an das hohe k. k. Unterrichtsministerium in Wien (inlirten Gesuche bis Ende März 1870 bei dem k. k. Landes-Schulrathe für Böhmen einzureichen.

Vom k. k. Landes-Schulrathe für Böhmen.
Prag, am 16. Februar 1870.

(527) **C o d i c t.**

Nr. 52922 ex 1869 - 4740 ex 1870. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß am 13. October 1869 die Firma: S. Basseches Erben für eine Zweigniederlassung in Lemberg zum Betriebe des Commissions-, Expeditions- und Incassogeschäftes im Handelsregister geloscht wurde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.
Lemberg, den 9. Februar 1870.

(528) **E d y k t.**

L. 1371. C. k. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 10. stycznia 1870 zaciągnięta została do rejestru handlowego przy firmie handlowej Karola Wild na księgarnię i wypożyczalnię książek na handel muzyczny i umniejszy we Lwowie prokura tegoż małżonce Leonii Wild udzielona.

Lwów, dnia 19. stycznia 1870.

(497) **E d y k t.** (3)

Nr. 3164. Ces. król. sąd powiatowy w Żurawnie podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie p. Hipolita Broniewskiego postępowanie o uznanie Klemensa Broniewskiego za umarłego w celu pertraktowania pozostałego po nim spadku wprowadza się.

Tenże Klemens Broniewski opuściwszy w roku 1808 miejsce swego pobytu Balicze podróżne, żadnej odtąd wiadomości o sobie nie daje. — Wzywa się więc tegoż Klemensa Broniewskiego edyktałnie, aby w ciągu roku jednego sąd lub swego kuratora o swem miejscu pobytu zawiadomił, inaczej bowiem gdyby sąd w innej drodze o jego życiu i miejscu pobytu się nie dowiedział, za zmarłego uznanym i do pertraktacji pozostałego po nim spadku przystąpionem będzie. Również wzywa się wszystkich, którzyby o jego życiu, śmierci lub miejscu pobytu jakąś wiadomość mieli, aby takową w powyższym czasie tutaj udzielić zechcieli.

C. k. sąd powiatowy.
Żurawno, dnia 7. lutego 1870.

(551)

Kundmachung

(3)

Nr. 2133. Vom 1. März 1870 an werden geänderte Stempelmarken aller Kategorien, mit alleiniger Ausnahme der Zeitungs-Stempelmarken zu 1 und 2 fr., in den Verkehr gesetzt, u. z.:

- a) Stempelmarken zu $\frac{1}{2}$ fr., 1 fr., 2 fr., 3 fr., 4 fr., 5 fr., 7 fr., 10 fr., 12 fr., 15 fr., 25 fr., 36 fr., 50 fr., 60 fr., 75 fr. und 90 fr.; — dann zu 1 fl., 2 fl., 2 fl. 50 kr., 3 fl., 4 fl., 5 fl., 6 fl., 7 fl., 10 fl., 12 fl., 15 fl. und 20 fl.;
- b) Ankündigungstempel zu 1 und 2 fr., endlich
- c) Kalenderstempel zu 6 fr.

Die gegenwärtig in Verkehr befindlichen Stempelmarken aller obigen Kategorien werden mit dem 31. März 1870 gänzlich außer Gebrauch gesetzt. Die Verwendung dieser außer Gebrauch gesetzten Stempelmarken nach dem 31. März 1870 ist daher der Nichtstempelung gleich zu achten.

Die außer Gebrauch gesetzten unverwendet gebliebenen Stempelmarken werden vom 1. April an bis einschließig 30. Juni 1870 gegen neue Stempelmarken unentgeltlich umgewechselt.

Nach dem 30. Juni 1870 findet weder die Umwechslung noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verkehr gezogenen Stempelmarken Statt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction
Lemberg, am 23. Jänner 1870.

Obwieszczenie

L. 2133. Od dnia 1. marca 1870. sprzedawac się zaczęły zmienione znaczki stemplowe (marki) wszystkich kategorii, z jedynym wyjątkiem znaczków stemplowych do gazet na 1 i 2 centy, mianowicie:

- a) znaczki stemplowe na $\frac{1}{2}$ ct., 1 ct., 2 ct., 3 ct., 4 ct., 5 ct., 7 ct., 10 ct., 12 ct., 15 ct., 25 ct., 36 ct., 50 ct., 60 ct., 75 ct. i 90 ct.; — tudzież na 1 zł., 2 zł., 2 zł. 50 ct., 3 zł., 4 zł., 5 zł., 6 zł., 7 zł., 10 zł., 12 zł., 15 zł. i 20 zł.;
- b) znaczki stemplowe do ogłoszeń na 1 i 2 ct., narazcie
- c) stempel do kalendarzy na 6 ct.

Będące teraz w użyciu znaczki stemplowe wszystkich poszczególnionych kategorii ściągają się z dniem 31. marca 1870 całkiem z użycia. Użycie więc takowych znaczków stemplowych po dniu 31go marca 1870 równać się będzie zupełnemu nieostemplowaniu.

Wychodzące z użycia a nieużyte znaczki stemplowe bezpłatnie zamieniane będą od dnia 1. kwietnia do 30. czerwca 1870 na nowe znaczki stemplowe.

Po dniu 30. czerwca 1870 nie ma już miejsca ani wymiana ani też zapłata za ściągnięte z użycia marki stemplowe.

Od c. k. krajowej dyrekcji skarbowej.
Lwów, dnia 23. stycznia 1870.

(550)

Rozporządzenie

(3)

c. k. ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego z dnia 11go stycznia 1870 r. Nr. 6735 dotyczące przyjęcia uczniów średniej rolniczej szkoły w Mödling jako jednorocznych ochotników.

Nr. 4313. Wys. c. k. ministerstwo obrony krajowej i publicznego bezpieczeństwa w porozumieniu się z ministerstwem wojny postanowiło reskryptem z 11go stycznia b. r. Nr. 6735 przyznać uczniom szkoły rolniczej średniej w Mödling ułatwienie przyjęcia na jednorocznych ochotników bez złożenia egzaminu wstępnego, jeżeli zdołają wykazać, iż ukończyli gimnazjum niższe lub szkołę realną niższą, z postępowaniem uprawniającym ich do przejścia do gimnazjum wyższego lub szkoły wyższej realnej, tudzież iż obydwie fachowe kursa szkoły rolniczej średniej w Mödling ukończyli z dobrym skutkiem.

Co niniejszem podaje się do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. lutego 1870.

(541)

Edykt

(3)

Nr. 64068. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Maryannie z Górskich zamężnej Wojcieckiej, że przeciw niej pod dniem 14. grudnia 1869 do l. 64068 Józefa Górskiego imieniem własnym i małoletniej córki swojej Karoliny Górskiej, Katarzyna z Górskich Zabratyńska, Petronela Górską, Maryanna Górską i Katarzyną z Górskich Rykowską jako oświadczeni spadkobiercy s. p. małżonków Antoniego Górskiego i Heleny właściwie Petroneli Górskiej, drugiego ślubu Gromadowskiej, o uznanie Maryanny z Górskich Wojcieckiej celem dziedziczenia po niej za umarłą pozw wnieśli, w skutek czego wzywa się Maryannę z Górskich zamężną Wojciecką, córkę s. p. Antoniego Górskiego i Petroneli Górskiej 2go ślubu Gromadowskiej, z życia i miejsca pobytu niewiadomą, a w razie jej śmierci jej możliwych niewiadomych spadkobierców lub potomstwo, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dr. Gnońskiego i przez edykta, aby się w ciągu jednego roku w tutejszym c. k. sądzie krajowym jawnie, lub innym sposobem o swoim życiu i miejscu pobytu tutejszemu sądowi wiadomość udzielili, inaczej bowiem na żądanie żyjących spadkobierców s. p. Antoniego i Petroneli Górskich też Maryanna z Górskich zamężna Wojciecka celem przeprowadze-

nia po niej postępowania spadkowego sądownie za umarłą uznana zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

We Lwowie dnia 15. stycznia 1870.

(543)

Edykt

(3)

Nr. 66219. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Maksymiliana Werthschitzkiego, iż dla niego z powodu przeciw niemu i Amalii Werthschitzkiej przez Rubiną Sokala o zapłcenie sumy wexlowej 150 złr. a. w. z p. n. prowadzonej egzekucji, a mianowicie celem doręczenia mu tutejszo-sądowej uchwały z dnia 16go czerwca 1869 do l. 23965 pozwalającej egzekucyjne oszacowanie małżonkom Maksymilianowi i Amalii Werthschitzkym własnej, pod l. 367 $\frac{1}{2}$ i 368 $\frac{1}{2}$ położonej realności, jako też celem uwiadomienia go o wszystkich w tej sprawie poczynić się mających krokach kurator w osobie p. adwokata Dr. Edwarda Hoffmanna z substytucją p. adwokata Dr. Hryszkiewicza mianowany, a pierwszemu powyższą uchwałą z dnia 16go czerwca 1869 l. 23965 doręczoną została.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.
Lwów, dnia 12. stycznia 1870.

(549)

Edykt

(3)

Nr. 28726. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Kolankowskiego, profesora gimnazjalnego, że przeciw niemu p. Krystyna Chojnacka pod dniem 9. grudnia 1869 do l. 28726 wniosła pozew o zapłcenie 25 złr. a. w. z p. n., w skutek którego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 23go marca 1870 godzinie 10tej rano wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Jana Kolankowskiego wiadomem nie jest, zatem c. k. sąd na jego koszt i niebezpieczeństwo dla zastępywania tegoż mianował kuratorem p. adwokata krajowego Dr. Pomianowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dr. Malinowskiego, z którym obecny spór wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Lwów, dnia 31. grudnia 1869.

(548)

Edykt

(3)

Nr. 28727. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych zawiadamia niniejszym edyktem p. Antoniego Trylowskiego, profesora gimnazjalnego, że przeciw niemu p. Krystyna Chojnacka pod dniem 9go grudnia 1869 l. 28727 wniosła pozew o zapłcenie 25 złr. a. w. z p. n., w skutek którego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 23go marca 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Antoniego Trylowskiego wiadomem nie jest, zatem c. k. sąd na jego koszt i niebezpieczeństwo dla zastępywania tegoż mianował kuratorem p. adwokata krajowego Dr. Hryszkiewicza z zastępstwem p. adwokata krajowego Dr. Wolskiego, z którym obecny spór wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Lwów, dnia 31. grudnia 1869.

(544)

Edykt

(3)

Nr. 4419. Ces. król. sąd powiatowy delegowany miejski w Nowym Sączu wzywa niniejszem wszystkich, którzyby skrypt dłużny w Nowym Sączu 30go czerwca 1868 przez Jana Dunikowskiego wystawiony, którym tenże zeznaje, że od Dionizego Groblewskiego sumę 1000 złr. a. w. wypożyczył i takową za jeden rok odpłacić obowiązuje się, w rękach mieć mogli, aby takowy w ciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni c. k. sądowi przedłożyli, gdyż inaczej takowy za amortyzowany i unieważniony uznany, a Jan Dunikowski posiadaczom z tego dokumentu odpowiedzialnym nie będzie.

Nowy Sącz, 16. lutego 1870.

(545)

Obwieszczenie

(3)

Nr. 8120. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach daje niniejszem do wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17. listopada 1869 l. 7605 na zaspokojenie przez Józefa Blumenfelda przeciw Schewach Horn sumy wexlowej 400 złr. a. w. wraz z 6% odsetkami od dnia 2. listopada 1865 liczyć się mającemi, tudzież na zaspokojenie kosztów sądowych w ilości 12 złr. 68 kr. i kosztów egzekucyjnych 13 złr. 91 kr. a. w. przymusowa publiczna sprzedaż sumy 2390 złr. a. w. z odsetkami na rzecz dłużnika Schewach Horn w stanie biernym części realności Tekli Cylewicz własnej, pod Nr. kons. 67 w Brzeżanach zainstalowanej, w trzech terminach, t. j. na dniu 7. kwietnia, 2go i 17. maja 1870 w tutejszym sądzie, każdą razą o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, i że licytować się mająca suma przy pierwszych dwóch terminach niżej nominalnej wartości jako wywołać się mającej ceny sprzedanej nie będzie, w trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

O czym się obydwie strony, tudzież Izaka Pomaranz, nakoniec tych wszystkich wierzycieli, którzyby tymczasowo do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała licytacyjna

doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego w osobie p. adwokata Dr. Madejskiego kuratora zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 8. stycznia 1870.

(531)

Edykt

(3)

L. 1840. C. k. sąd krajowy krakowski zarządzając dalsze wykonanie uchwały sądowej z 12go czerwca 1866 do l. 7118 dozwala na zaspokojenie przyzanej p. Aleksandrowi Schmelkesowi prawomocnym nakazem płatniczym z 8go stycznia 1861 r. l. 183 sumy wexlowej 786 zł. 80 kr. w. a. z procentem po 6% od dnia 5. listopada 1862 i kosztami 5 zł. 32 kr. w. a., dalej na zaspokojenie kosztów 5 zł. 98 kr., 6 zł. 62 kr. i 56 zł. 81 kr. w. a. publiczną sprzedaż $\frac{1}{10}$ części realności erbpachtowej, Bularnia młyn zwanej w Prądniku białym obwodu krakowskiego kad. Nr. 32 G. III. Modlnica położone, wedle n. 6. haer. p. Ludwika Kruczkowskiego własnych, z wyłączeniem praw do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze, w drugim terminie na dzień 28. kwietnia 1870 wyznaczonym o godz. 10tej rano w tutejszym sądzie, a to pod następującymi warunkami:

1. Sprzedaż tych $\frac{1}{10}$ części powyższej realności odbędzie się ryczałtowo.
2. Za cenę wywołania tychże $\frac{1}{10}$ części realności powyższej, stanowi się szacunek 2171 zł. 7 kr. w. a. w drodze sądowego oszacowania ustanowiony.
3. Część wspomnianej realności na powyższym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przedanemu być mogą; w razie gdyby ceny tej na powyższym terminie nikt nie ofiarował, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli w celu ustanowienia lepszych warunków licytacyjnych termin na dzień 29go kwietnia 1870 o godzinie 10. rano, na którym wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych z tem ostrzeżeniem, iż głosy niestawiających do większości głosów wierzycieli stawających doliczone zostaną.
4. Chęć licytowania mający winien złożyć przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej jako wadium $\frac{1}{10}$ część ceny szacunkowej $\frac{1}{10}$ części rzeczony realności w okrągłej sumie 218 zł. w. a. w gotówce lub też w galicyjskich listach zastawnych lub w innych papierach publicznych rządowych austriackich wraz z kuponami według kursu, jaki w dniu licytacji będą miały, co składający dotyczącym egzemplarzem Gazety lwowskiej złożyć się mającej, wykazać będzie obowiązany; owe wadium, jeżeli złożone będzie w gotówce, zostanie wracowane nabywcy w pierwszą trzecią część ceny kupna, innym zaś licytantom po ukończonej licytacji zaraz za potwierdzeniem odbioru zwróconem zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i stan tabularny tychże części może być w registraturze sądu tutejszego przejrzany.

Kraków, dnia 14. lutego 1870.

(532)

Edykt

(3)

L. 1935. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek prośby p. Józefy Chwalibogowskiej de praes. 29. stycznia 1870 l. 1935 ustanawiając niewiadomemu z miejsca pobytu i życia Michałowi Stróżeckiemu kuratora p. adwokata krajowego Dra. Wyrobka z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego, wzywa go niniejszym edyktem, aby w przeciągu dni 14tu wykazał, iż ostrzeżenie sumy 968 złp. i 40 złr. m. k. w stanie biernym realności pod l. 486 Gm. IV. 309 dz. I. w Krakowie na zasadzie uchwały ilacycyjnej trybunału Krakowskiego z 29. marca 1855 dozwolone usprawiedliwił, lub że spór justyfikacyjny jest w toku, inaczej ekstatulacja tegoż ostrzeżenia zarządzoną zostanie.

Kraków, dnia 8. lutego 1870.

(542)

Edykt

(3)

L. 8573. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym Jana Alojzego (czyli Alojzego Jana) Gintowt Dziewiałtowskiego, a w razie jego śmierci jego spadkobierców, że Jan Szuman i galicyjskie Towarzystwo wyrobu cegieł maszynowych wytoczyli przeciwko nim pod dniem 19. lutego 1870 do l. 8573 pozew względem uznania własności położony realności pod Nr. 651 $\frac{1}{2}$ i intabulację pomienionego Towarzystwa za właściciela tej połowy, która dotąd Dom. 31. pag. 357. n. 1. haer. na rzecz pozwanego jest intabulowaną, w skutek którego wyznaczony został do rozprawy termin na dzień 5go kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu Jana Alojzego (czyli Alojzego Jana) Gintowt Dziewiałtowskiego, a w razie jego śmierci, jego spadkobierców nie jest wiadome, ustanawia się im na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rońskiego ze substytucją p. adwokata Dra. Pleiffiera, z którym powyższa sprawa wedle przepisów procedury sądowej zostanie przeprowadzona.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby dość wcześnie albo sami stanęli, albo potrzebne środki obrony ustanowionemu kuratorowi udzieliłi, albo innego zastępcę sobie wybrali i w ogólnosci użyli wszelkich prawnych środków obrony, gdyż w przeciwnym razie wynikną ze zaniechania ich szkoda sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. lutego 1870.

(569)

Obwieszczenie.

L. 3095. Celem oddania w wykonanie główniejszych robót przy rozpocząć się mającej w roku bieżącym budowie części zakładu obłąkanych w Kulparkowie (w pobliżu Lwowa), mianowicie zaś

Obliczonych w przybliżeniu		Z materya- łami		Bez mate- ryałów	
		zł.	kr.	zł.	kr.
I.	Robót ziemnych i murarskich na sumę	76630	50
II.	" kamieniarskich " "	24230	13	.	.
III.	" ciesielskich " "	9419	52
IV.	" stolarskich " "	24458	50	.	.
V.	" blacharskich " "	18318	76	.	.

Wydział krajowy królestw Galicyi i Lodomerji z Wielkiem księstwem Krakowa zaprasza mających chęć ubiegania się o też roboty do złożenia deklaracji sekretnych z osobna na każdą pojedynczą robotę w biurze Departamentu V. Wydziału krajowego do dnia 28go b. m. do godziny tej z południa, o której nastąpi otwarcie złożonych ofert. Wykazy obejmujące ogólne cyfry ilości robót oraz warunki do zawarcia kontraktu i wzory do deklaracji przejrzanymi być mogą w wspomnianem biurze od dnia 14. marca codziennie od godziny 10tej do 2giej. Jako część kaucyi onaczonej na 10proc. od sum obliczonych po przyjęciu deklaracji złożyć winni deklaranci w kasie krajowej następujące wadya:

- a) na roboty ziemne i murarskie zł. 3500.
- b) " kamieniarskie " 1200.
- c) " ciesielskie " 500.
- d) " stolarskie " 600.
- e) " blacharskie " 900.

Na roboty kamieniarskie i blacharskie położone być mają ceny z materyałem lub bez materyału — zastrzega sobie Wydział krajowy wolność przyjęcia jednych lub drugich.

Z Rady Wydziału krajowego. — We Lwowie, dnia 4. marca 1870.

(559)

E d y k t.

(2)

L. 4291. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 11. listopada 1869 l. 11213 rozpisuje celem ściągnięcia należące się Berl Nussbaumowi sumy 900 zł. w. a. 6proc. od dnia 9. lipca 1865 bieżącym i kosztów egzekucji 5 zł. 93 kr. w. a. publiczna sprzedaż realności egzekuta p. Józefa Perczyńskiego własnych ciał tabularnego niestanowiących w Hussakowie pod Nr. konskr. 174-205 wraz z gruntami do tychże należącymi pod Nr. top. 427, 613, 491, 690, tudzież realności pod Nr. konskr. 63-88 z ogrodem jako i gruntu pod Nr. 118, 122, 119, 123 i Nr. top. 129, 132 z wszystkimi do tych gruntów i realności należącymi zabudowaniami gospodarskimi i mieszkalnymi na rzecz egzekwenta Berla Nussbauma w trzech terminach, na dzień 5. i na dzień 19. maja 1870, na dzień 2. czerwca 1870, każdą razą w sądzie o godzinie 10. zrana.

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa w kwocie 1120 zł. w. a., niżej której realność rzeczona na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą, zaś na trzecim terminie za jaką bądź cenę sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający winien jest przy licytacji tytułem zakładu 10proc. ceny szacunkowej do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

Resztę warunków licytacji, tudzież akt zastawniczego opisanie i oszacowania powyższej realności w registraturze tutejszo-sądowej przejrzyć można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niżankowice, dnia 8. lutego 1870.

(553)

E d i c t.

(2)

Nr. 1659. Vom f. f. Kreisgerichte in Stanislaw wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Vereinerung der Summe von 505 fl. G. M. oder 530 fl. dft. W. sammt Executionskosten pr. 12 fl. 40 kr. dft. W., 8 fl. 59 kr. dft. W., 2 fl. 60 kr. dft. W. und 17 fl. 66 kr. dft. W. und der gegenwärtigen Executionskosten pr. 9 fl. 96 kr. dft. W. die executibe Feilbietung der gegenwärtig laut Bescheid ddo. 17. Juni 1860 Zahl 13280 zu Gunsten der Schuldnerin Rachel Schulmann im Lastenstande der in Stanislaw sub CNr. 9 St. gelegenen Realität und eigentlich des im Lastenstande dieser Realität haftenden Kaufpreises, so weit solcher für Rachel Schulmann als Eigenthümerin der Summe von 2000 fl. hinreicht, um der im Lastenstande der Hälfte der in Stanislaw sub Nro. 13 St. gelegenen Realität verscherten Forderung pr. 2000 fl. G. M. f. R. G. zu Gunsten des Bittsteller Mechel Weidler im ho. f. f. Kreisgerichte am 31. März 1870 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der, der fräglischen Forderung gleichkommende Betrag pr. 2000 fl. G. M. bestimmt, es wird aber dieselbe dem Meistbietenden um den wie immer gearteten Anbot überlassen werden.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten, 10% anadium im Baaren oder die dem baaren Gelde gleichkommende Werthpapiere nach dem in der Lemberger Zeitung angegebenen Coursverthe zu erlegen.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Stanislaw, am 5. Februar 1870.

(547)

E d y k t.

(2)

L. 2176. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie wzywa nieobecnych z życia i miejsca pobytu niewiadomych Iwana i Annę Kityk z Halbowa, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosili i oświadczenie do przyjęcia spadku po ojcu Gabryelu Kityk złożyli, inaczej pertraktacja spadku z kuratorem w osobie Jędrzeja Gabowskiego z Halbowa dla nich ustanowionym, przeprowadzona zostanie.

Zmigrod, dnia 24. grudnia 1869.

(560)

Ogłoszenie konkursu.

(2)

L. 1232-Pr. W celu obsadzenia posad przy dyrekcji policyi lwowskiej, mianowicie:

— Jednego aktuaryusza I. klasy z płacą roczną 650 zł.; dwóch aktuaryuszów II. klasy z płacą roczną 550 zł. rozpisuje się ponowny konkurs do końca marca b. r. z nadmienieniem, że tym razem wyjątkowo mogą być uwzględnieni także kandydaci nieposiadający nauk prawnych, którzy udowodnią w inny sposób dostateczną kwalifikację do posady aktuaryusza.

Ubiegający się mają swe podania z wykazaniem kwalifikacji i znajomości języków krajowych wnieść w właściwej drodze na ręce pana dyrektora policyi.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. marca 1870.

(546)

E d i c t.

(2)

Nro. 1088. Vom f. f. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es sei am 11ten August 1866 Friedrich Klein in Augustdorf ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben. — Da dem Gerichte der Aufenthaltsort des Johann und Wilhelm Klein unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und ihre Erbsklärungen anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselben aufgestellten Curator Friedrich Klein abgehandelt werden wird.

R. f. Bezirksgericht.

Śniatyn, 25. Februar 1870.

(552)

E d y k t.

(2)

Nr. 2513. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Wojciecha i Józefa Jałbrzykowskich, lub ich ewentualnych spadkobierców, że przeciw tymże p. Luidgarda Duninowa w imieniu własnem i jako opiekunka łącznie ze współopiekunem p. Feliksem Lgockim w imieniu nieletnich pp. Bronisławy, Maryi i Waleryi Duninowie, właścicieli dóbr Witanowie górnych, wniosła pozew o extabulację sześciolatniej dzierżawy połowy dóbr Witanowie górnych i propinacji, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy wyznaczył termin audycjonalny w dniu 20. kwietnia 1870 o godzinie 10tej zrana odbyć się mający.

Gdy miejsce pobytu i życia pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokota Dr. Wyrobka z zastępstwem p. Dr. Mochnackiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwa-

(2) nmy, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 8. lutego 1870.

(524)

E d y k t.

(3)

Nro. 5122. Z c. k. sądu powiatowego w Brzozowie podaje się do wiadomości, że w marcu 1847 zmarł Jan Hadam w Goleńowy gospodarz gruntowy pod N. k. 164 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu jego synów Michała i Wawrzeńca i córek Zofii, Doroty, Tekli i Reginy Hadamów nie jest wiadomem, przeto wzywa się takowych, ażeby się w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie zgłosili i oświadczenie swoje do spadku zmarłego wnieśli, gdyż w przeciwnym razie rozprawa z współspadkobiercami i kuratorem dla nich w osobie Jana Hadama postanowionym, przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, dnia 14. grudnia 1869.

(510)

E d i c t.

(3)

Nr. 1978. Vom Samborer f. f. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, es habe über das gefamnte, wo immer befindliche bewegliche, so wie über das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25. December 1868 R. G. Bl. 1869 Nr. 1 gilt, gelegene Vermögen, des Moses Steinhäuser nicht protocollirten Kaufmanns in Sambor der Concurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wurde der f. f. Landesgerichtsrath Czajkowski und als einstweiltiger Masseverwalter der Hr. Dr. Ignatz Budzynowski in Sambor bestimmt.

Alle diejenigen, welche gegen die Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an bei diesem f. f. Kreisgerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Nachteile zur Anmeldung und in der Tagfahrt, welche auf den 11. Mai 1870 Vormittags 9 Uhr bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen, welche Tagfahrt zugleich auch als Vergleichstagfahrt anberaumt wird.

Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters, der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen, ihres Vertrauens entgeltlich zu berufen.

Vorläufig wird zur Bestätigung des vom Gericht bestellten oder Ernennung eines anderen Masseverwalters oder Stellvertreters desselben und Wahl eines Gläubiger-Ausschusses die Tagfahrt auf den 9. März 1870 Vormittags 9 Uhr anberaumt, zu welcher die Gläubiger unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege zu erscheinen eingeladen werden.

Zugleich wird den Gläubigern, welche nicht in Sambor oder im Sprengel des hiesigen städtisch-belegten Bezirksgerichtes wohnen, erinnert, daß sie nach §. 111 einen in Sambor wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft zu machen haben, widrigenfalls über Antrag des Concurs-Commissärs auf ihre Gefähr und Kosten ein Curator für sie bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Gazeta Lwowska bekannt gegeben werden.

Aus dem Rathe des f. f. Kreisgerichtes.

Sambor, am 26. Februar 1870.

DONIESIENIA PRYWATNE.

JAN KLEIN,

poleca Szanownej Publiczności swój

handel korzenny i win,

oraz własnego wyrobu

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.

Piwo bawarskie — Lezak — wiadro 7 zł. — c.

Olej rzepakowy rafinowany — funt 32 cent. i 36 cent.

Makuchy rozmaite — cetnar 3 zł.

Świece stołowe i do latarni — funt 40 c.

Mydło suche dwuletnie po 34, 32 i 30 c.

(1—3)